

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11490/2025
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Драган Бојанић из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Драгиша Милутиновић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 890/24 од 26.05.2025. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 890/24 од 26.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 1619/23 од 20.03.2024. године, ставом I изреке, усвојен је тужебни захтев тужиле и обавезан тужени да јој на име накнаде штете исплати износ од 300.441,00 динара са каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати почев од 20.03.2024. године до исплате. Ставом II изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 343.706,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 890/24 од 26.05.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужебни захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете исплати износ од 300.441,00 динара са каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати почев од 20.03.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове целог поступка у износу од 271.014,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 403. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 15.03.2021. године, а вредност предмета спора је 300.441,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Преиначење првостепене одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић